

ANUNCIURILE

Se primise in strainatate: La Doni Haussen... ANUNCIURILE: Se primise in strainatate: La Doni Haussen...

TIMPUL

SE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redactiei si Administratiei: Palatul 'Dacia'.

Un numar in Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like Bucuresci, Ploesti, Braila, etc.

Table titled 'Cursul de Viena, 26 septembrie' showing rates for gold, silver, and other currencies.

Table titled 'Cursul de Berlin, 7 octombrie' showing rates for various goods and currencies.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' showing train departure and arrival times for various routes.

Expozitia, romanii merg... vor gasi ziarul 'TIMPUL'...

PEȘI TELEGRAFICE

(Agenția Havas) Londra, 8 octombrie. ... Constantinopol, 8 Octombrie. ... Berlin, 8 octombrie. ... Paris, 8 octombrie. ... Londra, 8 Octombrie.

BUCUREȘTI

Blatt din Viena pri... București următoarea știre... București ni se anunță că...

dăruit de curând increderea ei; e gata a îmbrățișa nefericita Basarabia pentru ultima oară dându-i sărutatul lui Iuda.

Basarabia un petec de pământ in gura unui deputat al ei! Până unde îl poate duce corupțiunea pe om! Toată țara, Moldova cu țara românească împreună, nu au mai mult decât zece petece asemenea de pământ.

La exclamarea deputatului Bagdad: 'No dăm! d. V. Alexandrescu cu numele de Urechia, luat fără permisiune de la marele croncar, răspunde: Eu aș zice aceasta, din pornirea inimii, chiar și cu d. Bagdad, dacă nu aș asculta și de minte. Minte! Multă minte trebuie oare pentru a nu avea simțire omenească? Mintea acestui soi de oameni este de aur; o țiu bine păstrată și păzită într-o casă de fer; acesta este oracolul de care ascultă. Să încerce însă cine va ați tăia acestui domn un petec din corpul său, nu vreni să zicem a zece-a parte, ci numai într-adevăr un petec, inima nu, căci cu greu ar putea găsi-o, dar limba mituită de pildă, care a rostit cuvintele sacrilege, și să vedem dacă nu' va părăsi nici atunci mintea.

Dacă s'ar fi găsit în cameră cel puțin trei zeci de oameni cinstiți, cu inima românească și judecata dreaptă, o furtună de indignare ar fi izbucnit nelăsându-l ași isprăvi cuvântul. Dar, spre nefericirea țării, mai toți sunt salahori tocmiți cu leaș pe zi, și se vor fi găsinu de sigur unii într'unșii cari pisunesc prețul nemerniciei acestui reprezentant al clicet radical.

Trist este când o nație mică, în loc de a sta cuminte și a căuta să tragă folos dintr-o situație pacinică garantată de toate puterile, își iese din minți și sfășie ea însăși tractul ce i asigură acea situație. Trist este când acea nație, săracă de bani, asvêrle nebunește pe apa Dunării milioane pentru aventuri resboinice; trist este când acea nație, săracă de brațe muncitoare și bogată, prea bogată de guri flămânde, de speculanți și gheșeftari, își trimite zece mii de muncitori peste graniță să moară în țară străină de foc, de ger și de foame, fără vreun folos, fără un anume scop decât, poate, a ajuta interesele unui element etnic dușman elementului național. Trist este pentru acea nație când, netrăgând niciun folos din nebuneștile ei jertfe, nu poate barem să își mănție neatinsă întregimea pământului strămoșesc, și deși biruitoare, este silită a ceda trei ținuturi unui puternic și neindurabil aliat, și trebuie umilită să se supune poruncii din afară într-o reorganizare ei din lăuntru. Trist este când o așa nație, după atâtea nefericiri, de cari în niciun chip nu este răspunzătoare, nu știe a cere socoteală sumară guvernului smintit, ce a împins o în așa ticăloșenie. Trist. Inșă e și mai trist, e rușinos, ca atunci când i se cere a se rosti în privința stării ce i s'a creat, atunci când e chemată ași spune și ea părerea asupra osândei nedrepte dar nerevocabile ce i s'a dat, să fie reprezentată, să se rostască prin graiul unei haite netrebnice de oameni fără nume sau cu nume furat, fără merite, fără nici o garanție de legătură cu pământul țării, fără nici un pic de demnitate omenească. O adunătură de pe poduri, — oameni fără altă meserie decât deputăția, samsarii moșiilor statului, pamphletari fără să știe alfabetul cum se cade, plagiatori nerușinați, oameni cu nume și cu titluri de contrabandă, profesori fără pic de știință, patrioți-calpuzani, toată lepădătura socială, cu atât mai primejdioasă, cu cât aștiut mai bine pară dispozițiile din condicia penală, — e chemată azi a se rosti asupra competenței sale proprii în materie de revizuire a legii temelnice, asupra cedării a trei ținuturi și asupra dării de drepturi la jidan.

producțiile sale proprii. Un caraghioz strigă că el nu vrea să dea Basarabia cu nici un preț, odată cu capul, și că e de părere să ne oprimem cu armele oricui va voi să ne-o ia, adică Europei întregi. Iar un șarlatan, un escroc literar, (ale cărui escrochierii le vom publica amănunțit în curând), un om care a furat numele venerabil al unei familii istorice românești fără moștenitori, un d. Pseudo-Ureche se scoală și insultă cu tirade șarlatanești situația de solemnă durere în care se găsește țara. El, d. Pseudo-Ureche, pe care guvernul radical și naivitatea câtorva alegători l-au ales a fi deputat tocmai al unui ținut din Basarabia, când se discută asupra competenței camerelor actuale în privința celor trei ținuturi basarabene, el se scoală și fără rușine, cum e din firea lui, se proclamă competent a vota pentru acea retrocedare. Intocmai ca meșterii de discursuri funebre, cari caută a se străluci și folosi ei înșiși pe cadavrul de-abia coborât în groapă, haite netrebnică ce compune majoritatea radicalilor din dealul Mitropoliei, cu Misail și Pseudo-Ureche în frunte, caută în discursuri stupide să șarlatanești, să se apoteozeze pe sine plângând Basarabia, pentru a cărei retrocedare însă la urma urmelor se proclamă competenți. In adevăr, orice român cu inima dreaptă și cu mintea sănătoasă, trebuie să fie coprin de un adânc sentiment de durere văzând scârboasa comedie, ce se joacă în dealul Mitropoliei.

că nu va hotărî nimic în privința cabinetului unguresc fără intervențiunea lui, amânând orice decisiune până la reintoarcerea cancelarului său din călătoria proiectată la Teresopol. Din partea competentă aflăm că această știre este cu totul neintemeiată; o asemenea promisiune nici că a fost dată, nici că a fost cerută. Ni se zice că a contele Andrássy cunoaște prea bine bazele dreptului de stat al dualismului, ca să poată dori a juca un rol în deslegarea crizei actuale, care ar putea semăna cu o influență necorectă asupra mersului afacerilor. După știrile din Belgrad, baronul Herbert-Reathkeal, până acum consilier de ambasadă pe lângă ambasada austro-ungară din Constantinopol a fost designat ca ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar pe lângă curtea princiară din Belgrad. D. Armin Vambery, călătorul maghiar, care îmbrăcat tipul ca derviş musulman, a mers de la Oxus la Chiva, Bokhara și Samarcand, între anii 1861 și 1864, scrie următoarele în Augsb. Allg. Zeitung: Lupta diplomatică între ambasadorul rusesc, colonelul Stolietoff, și plenipotențiarul englez, sir Neville Chamberlain, promite a deveni din toate punctele de vedere un incident extrem de interesant în evenimentele Asiei centrale. Pentru ași face cineva o idee justă despre afacere, trebuie să ție seamă de interesurile, ce le are agentul rusesc asupra colegului său englez. Stolietoff va fi făcut deja treaba bună, înainte de ce sir Neville și n putut face intrarea în capitala Afganistanului, condus prin mijlocul primejdioasei trecători Karber de către șefii Afrizilor. Fiindcă pentru ruși lucrul de căpetenie e, ca să cimenteze amicitia între Tagkend și Cabul, se vor înlătura toate obiectele neînțelegerilor sau se vor păstra ca mijloace de presiune pentru alți timp. Într-aceste mijloace trebuie să cităm înainte de toate pe prințul afgan Abdurraman Khan, văr al lui Șir Ali, care de doisprezece ani primește subsidii de la ruși. Abdurraman Khan, deși văr cu Șir Ali, e totuși inamicul său de moarte; el de mult e săpat în Samarcand, și cu sprijinul Rusiei ar putea să cauzeze multe greutăți bietului Șir Ali. S'a zis mai zilele trecute, că în locul lui Abdurraman-Khan, ex prinț de Kokand, rușii ar voi să ia pe Koudaiar-Khan, care iarna trecută a fugit de la Orenburg la Cabul. Dar această combinație nu poate rezista

DIN AFARĂ

Un fapt tot atât de trist ca și curios este după „Post” știrea, că atât împăratul cât și principele Bismarck au primit neconținut scrisori de amenințare în tot timpul călătoriei lor. Au fost prevestiți și de nouă tentate. Adevărul acestor știri ni se afirmă cu observațiunea, că cea mai mare parte din aceste scrisori a venit din Londra. Impăratului, se trimise și mulțime de proiecte pentru îmbunătățirea sortii lucrătorilor, care mai de care mai hazlie. Într-alte și o scriere tipărită conținând și motivând cu toată seriozitatea proiectul de a numi cancelar al imperiului pe principele de coroană al Germaniei. „Fremdenblatt” scrie: „Ieri se răspândise șgomotul la Pesta că împăratul ar fi dat contelei Andrássy promisiunea pozitivă





